

ป.พ.44

ทำวస్తు่งหรือเจอง

Douangphet Phraxayavong

ทำวสูงหรือเจือง

โรงพิมพ์ศิริธรรม

๖๐/๒๒-๒๓ ถนนชยางกูร อ.เมือง จ.อุบลราชธานี

โทร. ๒๔๒๒๙๓

๓๐๐ บาท

คำปรารภ

หนังสือท้าวฮุ่งหรือเจืองนี้ ฉบับเดิมเป็นหนังสือโบราณ มีอยู่ที่หอสมุดแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร เป็นสำนวนไทยโบราณอีสานสายลานช้าง เจ้าพระคุณสมเด็จพระมหาวิรวงศ์ (ติสฺโส อ้วน) มีบัญชาให้คุณศิวา วิรวงศ์ ชำระ แล้วพิมพ์แจกในงานพระราชทานเพลิงศพพระศาสนดิลก (ชิตเสโน เสน) พระครูวิโรจน์รัตโนบล (นนฺตโร รอด) และ ฌาปนกิจศพ พระมหารัตน์ รณภูปาโต พระอาจารย์เสาร์ กนตสีโล เมื่อวันที่ ๑๐-๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๖ หนังสือเรื่องนี้เป็นคำกลอนที่มีสำนวนไพเราะเพราะพริ้งมาก ทั้งเป็นหนังสือเก่าแก่ที่สุดที่ได้พบเห็นมา

เนื่องจากต้นฉบับที่นำมาพิมพ์ตัวอักษรไทยเปลี่ยนแปลงไปตามกาลสมัย เมื่อมาปรับปรุงให้เป็นตัวอักษรไทยสมัยปัจจุบัน ความผิดพลาดคลาดเคลื่อนมีมาก ถึงจะพยายามจนสุดความสามารถก็ตาม

การพิมพ์หนังสือท้าวฮุ่งหรือเจือง ทางโรงพิมพ์ศิริธรรมได้พิมพ์ไว้จำหน่าย และได้แปลความหมายของคำอีสานเป็นคำไทยกลางไว้ การแปลความหมายของคำอีสานเป็นคำไทยกลางนั้น รู้สึกลำบากใจมากเพราะผู้แปลไม่ชำนาญทั้งภาษาอีสานและไทยกลาง ผิดถูกประการใดหวังได้รับติติงจากท่านผู้รู้ มีโอกาสจะได้ปรับปรุงแก้ไขในการพิมพ์ครั้งต่อไป

ขออุทิศกุศลบุญแด่ท่านผู้แต่งหนังสือเรื่องนี้ พร้อมอวยพรให้ท่านผู้อ่านจงประสบสุขสวัสดิ์ตลอดกาล

ดร.ปรีชา พิณทอง

โรงพิมพ์ ศิริธรรม ๖๐/๒๒-๒๓ ถนนชยางกูร อ.เมืองอุบล จ.อุบลฯ

โทร. ๒๔๒๒๕๓

เรื่องท้าวอู่ หรือท้าวเจือง

(กำเนิดท้าวอู่หรือท้าวเจือง)

● บัดนี้(๑) จักกล่าวพันท้าวใหญ่ เจืองหาญ
สมภารเพ็งไพร่พล ยอย่อง
ปางนั้นจอมทำเบื่องสร้างสวนตาล เป็นใหญ่
เชิงซ้ายของเมืองท้าว ชูชุม ฯ

● ฟังยินฮันฮันฟ้าบ่ใหม่ ฮวายเสียง พันเขอ
อระทมบดฮ่มเมือง แสนท่าง
ทุกเชิงย่องนางจอม เป็นยอด
เฮืองเฮือช่างาซ้อง อยู่โงง ฯ

● คุจอดล้อมเป็นเขื่อน ขนงเมือง
โงงโงงเสียงผ่านพิน พานสร้าง
บุญเฮืองนั้นนางจอม เป็นอาช
เจ้าแม่บข่างเทยมท้าว บ่คลา ฯ

● โสงฮาซถ้องสาวถ้าว ถนอมภู
อาการสาวบ่าวทูล ทังนิ้ว
บุรีเท้าเมืองเม็ง มนุสสโลก
หอชอฟ้าเฮืองสัว เฮือคำ ฯ

● ยศโยคท้าวไท้ที นามเดี้ยว
เทยมธรรมย้าอยู่เฟือ แฝงเฟ้า
(เมื่อนันบัวเฮียวเจ้าจอมเมือง ยินยาก)
เพราะเพื่อไฮ่ลูกเต้าแทนเชอ สิบสาย ฯ

● เม็งก็แหนพากยถ้อยถนอมกล่าว บาไท
บ่ปายเสียงส่งความ คนใช้
(เม็งจ่งไปทูลท้าวจอมไตร ตนอาช
บอกว่าเฮียมใครได้บุญเกอ เกิดเทยมว่าเนา ฯ)

● มันก็ลาบาทแล้วเลยเล่า ไปถวาย
จอมก็ยินดีโดยดั่งเฮียม แถลงถ้อย
เลยลวดผายความต้านเทวี ทุกเชิง
ก็คิดใคร่ได้ลูกน้อยแทนเชอ สิบสาย ฯ

● ประดับเครื่องพร้อมแถวถี้ ถันงาม
พรายพรายไสส่องคำ เจาแก้ว
จอมก็ ตามคลองเบองบุฮาม ถ้ำแก้ว
แต่งเครื่องแล้วหลายฮ้อย เฮือคำ ฯ

(๑) ตั้งแต่บทตอนนี้ไปถึงบทหมายเลข ๑๑ เข้าใจว่าตำนานเดิมขาดไป จึงมีผู้มาแต่งใหม่เชื่อมเข้าไว้ ไปได้เพราะ
ตำนานผิดกัน คือในตอนนั้นบทกลอนเป็นกระท่อนกระถั่นไม่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ ไม่มีสัมผัส ทั้งบางแห่งก็มีความ
หยาบโตน และตอนเชื่อมกันเหลือเกินมาก ก็กล่าวถึงการถวายพระเพลิงขุนจอมธรรม พระราชาธิบดีของขุนเจืองเข้า
กัน จึงตัดตอนที่ซ้ำกันและหยาบโตนนั้นออกเสีย และบทกลอนในตอนต้นนี้ได้แก้ไขเพิ่มเติมก็มี ที่วงเล็บไว้เป็น
ตำนานเพิ่มเติมของผู้ชำระ ฯ

- ลายกุดต้องสักใส่ ตรีศูล
นำไปปลงเมื่อยาม ยังเช้า
เสียงสุรก้องธาดา แคนทป
ข้างใหญ่เก้าหลายฮ้อย เฮองฯ
- เฮวฮับเส้แสนหอก แพนยุง
เขาจึงขอพระยาจอมจากโฮง ลงห้อง
บุญสูงเจ้าจอมเมือง อ้ายเจอง
ก่อนโคคหมองพลตอ แต่งตามฯ
- หนักเนองพร้อมสาวบัว มามวล
นางงามสนหอดแสง หิวให้
ฮวานฮวานแจ้ววันใส สุนโลก
ยอท่านเข้ากองไม้ จุดเพลิงฯ
- ลูกโซกเมียนเมื่อสู่ พิมานแมน พันเถิน
เชิงชะกอนยายบ่หลอ เสาพร้อม
ยังท้อบุดตาสร้อยสงสาร สองหน่อ
ท้าวอยู่หม่อมเทียมแม่ บัวใจฯ
- ก็เพื่อ ละพ่อไว้ในเถอน เป็นผี
ทำการใดไปเบื่อง เป็นแล้ว
เทวเมียนเมื่อเฮือน ฮักลูก
ผู้แก่นแก้วแทนเชอ สิบเมืองฯ
- แต้นันปนปลุกให้สรงโตรจ วันลุน
โยธาเฮวฮับเปลื่อง แปลงไม้
เขาก็ปนกันถ่าถอจริง จุงก้าว
เขยพราพร้อมเสียงให้ อยู่วอนฯ

- ก้าวก้าวเกล้าอ่เพียง สายยนต์
วอนความจัดชู่กาย ยอพร้อม
คนก็เนองนันพร้อมทำการ นับหมน
เฮองเฮอฮ้อมฮักฮูป ศรีคราญฯ
- ฮันฮันพร้อมทำเวียก หอโฮง
ปรากฏกุแวดเวียง วังต้าย
บุญโยงสร้างบอระบวน ทุกสิ่ง
ยายเครื่องม้วนเมื่อห้อง แห่งตนฯ
- นางก็ กิดฮุงท้าวลัยยั้ง หิวแสง
ชลทาแถมทงตา เต็งให้
กัจจ แจงคูสร้อยสังวาลย์ กำแจก
ไว้แห่งผู้ธรรมฮ้าง ปลุกปนฯ
- พลอย แหกให้ข้างฮ้อ พานคำ
ผาพวงยู่ปน เป็นเจ้า
แสงฮ่านฮางเชิง ข้างเผอก
ไว้แก่ เจ้าฮุงผู้ธรรมฮ้าง ลูกตนฯ
- เลอกสำข้าฝงหมู่ ญิงชาย
นางกียินกั้วลเพื่อจอม วางไว้
ผัวตายเมียนเมื่อพรหม ลดชัว
อ้ายเจองได้แทนเชอ สิบสายฯ
- ลือท้าวเท่าทุกแห่ง ชุมพู
หลายเมืองมาช่วยพลาย ทงมา
บุรีเท่าผายลม ฟักคว
ทอว่าเป็นกำพราฮอนแล้ง อยู่เดียวฯ

● ทรงเพศน้องแยงแวน	สอวอย
บิ่ปายเสียงม่วนพรหม	กายฟ้า
เกษาเหลื่อมบัวทอง	เท็งแทน
กะจอนส่องหน้าขาวแจ้	แจ่มจันทร์ ฯ

● มีตำเชอไซ้แล่น	เลยตาม
ประดับสาวศรีแกว่งวี	ในห้อง
พลอยแหนอวอามกาย	ควักอง
ขาพี่น้องสองเจ้า	ลูกลุง ฯ

● ย่องย่องเนอกอกู้	แมนเหลา
ฝูงเขาไทเงินยางเฮอเฮือง	คำไล
ถือเกียรติเท่าธาดา	แดนที่ป
เขาปู่ไหว้ทูลท้าว	เหนยวหลาน ฯ

● เฮวฮับให้ถามข่าว	ยาวนาน เทียวเถิน
บาเจองขานบ่ขัน	คำเถา
วางความเมียนพั่งเสียง	สงค้อย
ย่นงเท่าเถิงแทน	ทองเหลือง ฯ

● สองปู่พร้อมอ้ายคว่าง	ทุกประการ
เมอนัน มาดาแหนเหนยวเจอง	จ้งอ้อม
เขากลือว่า นางคราญแก้วสไว	งอ้อมม่วน
คว สักคาค้อมแขนส่วย	อวยเสงี่ยม ฯ

● สาวลกบ้ำเสวยราช	เซียงเครือ
นามกรเจียมแต่เท็ง	ลงสร้าง
เขอนปนคนแททังสอง	เสมอทอ จิงแลว
เจองฮงเจาตวชางเลยแยม	จิงหวา ฯ

● นั้บฮ้อถ้วนใจจอด	เซียงเครือ
ยีนมาดาแม่คัง	มาต่าน
นุเนื้อเนียนางไท	เทยมลูก
โโฮงแขบเข้าหลายฮ้าน	เฮอคำ ฯ

ท้าวฮุงเขียนสารถึงนางง้อม

● สองลูกถ้อยถนอมกล่าว	กลอยใจ
ดำด้ามมือขอตสาร	ประสงค้งอ้อม
หาความให้เมื่อใน	เถิงแทน
ย่นงลอมแขนค้อม	คาดจันทน์ ฯ

● ประกอบตั้นคำแม่น	พาที
แยงโลมถันดั่งอินทร์	จักย้าย
แม้งหน้ง นาทักถ้อยเถิงยาม	ยังปลอด
ดีแก่มเบิกพร้าวไปช้าย	ฮ่มเซียง ฯ

● ท้าวทอดถ้อยคำสั่ง	แองคอน
อระทวยหอมกลั่นเกียง	เจอกู้
มันก็ประนมมือไหว้บังคม	นบบาท
ลาจากผู้ธรรมเหง้า	ลูกจอม ฯ

● ผ่อเห็น ชะยุยผ้าตั้งโง่น	ผ่ายทักษิณ	พั้นเยอ
ดีแก่ ภูมราชมดอกกระดอม	โดนย้อย	
แองคอนข้ามเจ็ดที	ปลงเถอน	
หอมดอกไม้บ้านสร้อย	ท้วไพร	ฯ

● ผ่อเห็น เลื่อนเลื่อนน้ำคองตาค	ทินภ	พั้นเยอ
ไสวคนบาวเจอง	เจียมช	
เฮวลวาผ่ายภหลวง	เลวล	
กิดฮงผแพงถาน	ชวไกล	ฯ

● ทะล่วนลำพันท์ เชียงเกรอ
 ไสวเฮืองเฮือคำ โคมย้อย
 พรายพรายเหลอมวันเจอ จุมเมฆ
 เนองนาคเกยวทุงสร้อย ไสยนต์ ๑

● อุกิเศกไวตงแตง บุษบา
 แองกอนคนฮอดยาม ยงเข้า
 ซาลวาเมยนมื่อเซียง ชมม่วน
 สาวบัวแก้วไยถ้อย บ่าวเจอง ๑

● กอนควนเข้าหอรราช ชานขวาง
 เฮืองเฮืองมาสู่นาง ธรรมเหง้า
 อามกานบ้องลลา นำแนบ
 เข้าสู่อ้อมจนไกล แทนคำ

● ชะแลบนวาคอบเน่ง ประนมกร
 ลำล้ามือกล้าวความ แควนคว
 นางเมืองเท่าเทิงหมอน อิงอาสน์
 เนอฮาบสวแสงแก้ว ฮุ่งเฮือง ๑

● คือดงหยาดแต่ฟ้าเสด็จท่อง ธรณ
 โนมคราญควรภาคเจอง เทียมท้าว
 นักสนมเนอนาร เฮียงฮอบ
 กาก่องกำวามล้า ลูกขอม ๑

● คอนกล่าวถ้อยถวามอบ โคลงสาร
 โฮยโฮยหอมกลิ่นจันทน์ เจอกุ
 นางก็พิจารณ์แล้วเลยไซ เอาอาน
 เฮียมหากฮู่ใจน่อง ส่องสาร ๑

● ผู้ผ่านพินมนุสโลก ชุมพู
 ภายนมัจจกรเกิดทาน เทียมเหง้า
 นูเนอันวประสงค์สาร สนองตอบ
 จ้อมม่วนเจ้าตัวสร้อยจนวนง ไซ่ทาม ๑

● ประกอบเมียนใหม่อบ แองกอน
 มั่นก็จำคำเลยเล็กลา ลงห้อง
 ไกวแขนขนมโนพร เจียรระจาก
 นางอยู่หม่อมคณิงน่อง หง่วมเหงา ๑

● เมียนปากตั้นตอมฮุง หาแสง
 กาเวาเหินส่งเสียง สूरยค้อย
 ลวาแสวงฝ้ายในทาง เดินควน
 เฮวฮอดเจ้าพี่น้องยามค้อย คำเย็น ๑

● แแตนนเจองก็ฮู่ขาวซุงอ้อมม่วน ยินฮน
 จวนใจเป็นดงหนาว จักไซ้
 ออระทวยฟ้าบดบน ลมลวง
 กอนค้อยไหวถนอมนัว นอบสาร ๑

● เจาอ่านแล้วฮู่ฮ่าง คำแพง
 ฮอยทบุฮานเฮาหากเคย เป็นชู้
 เมอนนบาเจองตั้นแองกอน ถามถ
 ผู้แก่นแก้วทูลท้าว วารอ ๑

● คอนควถ้อยแซกกล่าว กลอยขาน
 นางเมืองถอใจจงจอดเฮา ภายพิ
 ดุทสมภารพร้อมกับกัณ ลงเกิด
 ผัดวับได้เจ้าคนน บ่ยอมง่ายแล้ว ๑

๗

๑๑๑
 ● ชื่อว่าฟ้าเลื่อนล้นพิศพิศ เมืองมวกดี
 เขาจ๊ก ซ่อมแสนพลายก่อยประสงก์ ทางง้อม
 หนัสน้ำแก้วโสมทอง ไฟส่อง
 เขาคว้างพร้อมทูลเจ้า ชูคน ๆ

● กาก่องท้าวอินแม่ มาดา
 ผ่อดู ตระการลมเบิกบน ดาวซ้าย
 เจอกลัดลาเมยเหมือนอน คัดคัง
 เขาคว้างย้ายลาเจ้า จากโสม ฯ

● ผ่อดู สะพรั่งฟ้าพิศพิศ วาโย พุ่มเยอ
 แพนคำอิงฮอดโสม หลายฮาน
 ดีแก้วาโยต้องโพชัย สวมมิ่ง
 บัวเทศซ่องแกมกาน กลิ่นหอม ฯ

● พระหลังเนอทรงแท่น ราตรี
 แฉวแฉวเสียงไก่อ้น ดาพน
 นาทก่อยเถิงยาม ไกลฮุง
 สุรยสองขนควงฟ้า ฮุงสวาย ฯ

● พุงพุงพร้อมเสียงสำ บักข
 บาเจองผายออกโสม มาต่าน
 กันที่ตั้งไตคำ ม้วนปาก
 ยันงเท่าเห็นฮาน แท่นลาย ฯ

แต่งขุนคอนไปขอนางง้อม

● เขาจ๊ก แหนพากย์ด้วยโดยแต่ง การคอง
 เตินกั้นจัดหมากหลาย ตามถ่าน
 สองแสนล้นหัวเพื่อ กำกาด
 พลุแจกซ่องหลายถ่าน เสีอขัน ฯ

● สะพาดพร้าวตั้งไขว่ เกมตาล
 พันปลายนับเครื่องมวล มาพร้อม
 เจอทั้งเส็งดูถ้วนทุกประการ แสนสั่ง
 เจ้าย้ายคังค้อม สั่งอาว ฯ

● สูฮีบไปสู่อ้อยสมสั่ง เชียงเครือพุ่มเยอ
 ความใดดีกล่าวหมาย เถิงบ้า
 เมื่อแหนให้นางเม็ง ฮู่ฮ่าง จึงเถิน
 ค้ายแต่ได้ลุ่มฟ้าเฮฮู่ ท่องเที่ยว ฯ

● ชื่อว่าแนพ่างให้ไกลเกิด สมภาร
 ทนสะแต่เดียวใครมา เห็นหน้า
 หาญพายพร้อมขอมมือ ทูลย์
 เจ้าสงแล้วดูข้า ค่อยจำ ฯ

● เขาคว้างพร้อมทุกที่ ลาลง
 นำพลายเจียรระจากเมือง ยามเช้า
 ดินผงกลวต่นพลาย เเทิงท่งพุ่มเยอ
 คอนนงเท่าเทิงซ่าง มุ่งเมิล ฯ

● ผ่อเห็นชะพุ่มพุดงด้าน จวงจันท์
 แฉวเกียงเห็นส่งกลาง โลมฮู่
 จอมเขานันจาวจาน สร้อยหยัน
 นกเถอนท้วงยุงฮู่ ส่งเสียง ฯ

● มัวเมฆพ้าดั่งสนั่น ภูฮ่า ที่พุ่ม
 เสีอเฮียงแสงส่องงาม เจาแก้ว
 ชำมรงค์ถ้วน มหานิล น้ำครั่ง ก็มี
 พนลवादแล้วโคมไต ส่งแสง ฯ

● พุงพุงเหลื่อมไหลหลัง หลายสี
 ผ่อเห็นฮวานฮวานวันชั่วแลง ลังก้อย
 เชนหลวงเบองบัวระพา คูอาจ
 นาคคาดเกยวทงสร้อย ไล่หาง ฯ

● อุบประกาศไว้ตั้งแต่ง เป็นสอง
 กลางชานมนก่ายลิน ตกต้อง
 ทันท้องสองเหลื่อมทงลาย ค้าคาด
 แห่งนั่งอมอยู่องประสงคเื่อ เมอแลง ฯ

● ทันท้องสองเหลื่อมเชื่อนคำเจียมอยู่เขาแล้ว
 ทังสด้านดูกว้าง หมนวา
 เหวพลายเข้าเถิงเซียง คูอาจ
 ผุงบัวน้อยเมอกวาน หมนเสา

● ชะพาดพร้อมตั้งแต่ง ปลงของ
 ทังหลายเขากวางพลาย มวลพร้อม
 เมืองเมืองเหลื่อมกองคำ สกัท
 นางนั่งเท้าแขนค้อม คาดจันทน์ ฯ

● บ่าวข้อยองสรงเกษ เกษ
 ฮันพลายเฮวฮบเมือ เถิงเจ้า
 ขอมือไหวเทพี กลอยกล่าว
 เถ้าแก่เมียนคำล้าน แต่งถวาย ฯ

● คำวคำวเนอเป็นแม่ นางเมือง
 บานใจโดยกว้างคอน มาตั้น
 เชนงเฮงเหลื่อมกองคำ บักป็น
 คิงฮาบเกลยงมือส่วย ไล่แหวน ฯ

● หนักหนึ้นเนอสาวแกว่ง ไกววี
 เจนเจนสาวสนมนั่งนำ เเทียมไกล
 คนดีเถ้าหาญพาย อ้ายคว่าง
 ให้แต่งเมียนเมือพร้อม ชูคน ฯ

● สะหล่างพื้นของฝาก พันหาม
 ขนขนนำออกโอง เียงถ้ำ
 เสาถึยนิขามตั้งไทไกล ไซ้สู
 ปุสาดแล้วเลยขน นั่งเนา ฯ

● ชะพุดังขันหมาก ในสถาน
 ทังหลายเขากวางคอน ทักเจ้า
 นางเมืองผู้ขานคำ สนองตอบ
 เจายน้อยยังหมน อยู่ดี แดร์อ ฯ

● เขาจึงประหมนอบนนวนขนาด นางเมือง
 มีความมาฮบถวาย เถิงเจ้า
 อันว่าขุนเจองสร้างซาชาย ทาวฮุง
 เผอจากผูกเหง้ามาพิ อยู่ดีกดา ฯ

● พุงพุงพร้อมอ้ายคว่าง ไกกลอน
 แถลงคำคักกล่าวนาง แหนถ้อย
 พอพังกวานหลายขน ของฝาก
 บ่าวข้อยองเลยตั้ง แต่งตั้ง ฯ

● เยียมมากพร้อมประดับคาด คำเคียน
 ภายในมีของหลายมากคาม เหลือถัน
 สะเลี่ยนตั้งตุลถวาย นางนาถ
 ไว้แก่เจ้าจอมสร้อย ชูอัน ฯ

๑๑๒
 ● นางเมืองผู้บุญกง เสวยราช
 ฐักลูกเต้าคือคู่ เกาตุน ๗

๑๑๓
 ● เมืองจึงประสาทถ้อยถนอมกล่าว ถวายถวิล
 บนความควรสงสอง สาวไซ้
 เชื้อเยยะไปทันเจ้าเซียงเคเรือ น้อยแม่นั้นเยอ
 จักแต่งให้ขานท้าว ดังร้อ๗

๑๑๔
 ● แต่ว่าข้าพี่น้องยังแค้น เทียวสาร
 เขาจักถ้อความไขหมากหมาย มาจ้า
 อามกานเข้าเมื่อใน เถิงแท่น
 หอมดอกไม้สร้งน้ำ กลิ่นหอม ๗

๑๑๕
 ● ผู้แค้นใช้นางนาถ เลยประนม
 มั่นคิมานถวายนอบทูล เถิงเกล้า
 แขนกลมส้วยคือสิ่ง ปักปิ่น
 งอมนงเท่าเทิงแท่น จุ่มคำ๗

๑๑๖
 ● พลอยปิ่นด้านเต็มสั่ง อามกาน
 ตามบุญกรรมแต่งแนน ในฟ้า
 บาเจืองให้หาญพาย มากกล่าว
 แม่ชอบให้เมือหน้า เป้าเถียง ว่าเนา ๗

๑๑๗
 ● ขาจึงเมียนตัวหน้าคั่นคอบ นางเมือง
 บุตตาเฮียงค่างามเข้าขัน ใจเจ้า
 บุญเฮียงผู้ศึกษา สองอ่อน
 เต้นแต่งเข้ามาตัง แจกพลี ๗

๑๑๘
 ● หมากอ่อนล้อมประสงค์ใส่ พลุจวง
 เทพีหนุนใส่ไต เลยจ้า ๗๒๒

๑๑๙
 ● ขุนหลวงเจ้าเมืองเม็ง เป็นใหญ่มากิน
 ผู้คอยคำคุณลูก ญิงเดียวแต่เนา๗

๑๒๐
 ● ไยไยเชื่อไขหมาก มาวาง
 เขากี่ปุ่นเบียวความฮับนำ ถวายง่อม
 หานางผู้เพ็งศรี เสมอหล่อ
 มานั่งล้อมเทียบแม่ เพ็งใจ ๗

๑๒๑
 ● นางก็คิดฮ่อท้าวทรงฮูป ลุนจอม
 นางไยยังอยู่คอง คำต่าน
 เขาก็ฮอมกันพร้อมฝูงนาง นับหมื่น
 ดูหลากย่องหลายฮ้าน อยู่เสถียร ๗

๑๒๒
 ● ฮันฮันถวนตั้งแต่ง เพื่อนควาย
 เลียนชามจินแจกแกง เกมส้า
 กินงายแล้วเทปิ่น ทุกหมู่
 เขากวางขาเจองท้าว ชนบาน๗

๑๒๓
 ● สะพู่พร้อมตั้งแต่ง โสรา
 ใหลำกานคาดจัน จุ่มแก้ว
 ชมชมถันชลทา แพ่งแพ่ง
 นำเทียบแล้วบนบอก นางเมือง ๗

๑๒๔
 ● สะแควกนิ้วสาวแกว่ง ปานคำ
 ปุ่นเบองกลอยกล่าวถอง เถิงด้า
 ขุนย่ำขาเจองหาญ อ้ายคว่าง
 เลยลวดจำพลีเข้า เมอขวาง ๗

๑ แหนอย่างให้ท้าวท่าน ขุนจอม มากิน
 คุณราชายังย่น เมื่อน้ำ
 มหานิลเค้าโองขวาง พอหม่น
 แถนอยู่ฟ้าคุณปลุก เป็นพระยาแต่เนา

๑ ฮันฮันพร้อมบักแพ่ง ปานทอง
 โสราเฮียงฮอดโอง โสยน้ำ
 สะบองหน่านางเมือง ปุ่นแต่ง
 ไหปากกำเจืองท้าว ฮ่วมสาม ๆ

๑ ของแพ่งพร้อมตั้งไล่ เลยพัน
 อามกามกุมแพ่งพาย แถมน้ำ
 นางเมืองได้สามพัน ย้งยอม
 ให้ท่านซ่าเซยน้อย หน่งลุน ๆ

๑ ประกอบตันถ้อยถี่ ขอรระบวน
 แองคอนทั้งขุนคานกว้างพาย พลอยตั้ง
 อามกานคุ่มยีนสงวน สุดสวาท
 ตาเสือดลาคอยท้าว เล้าหัว ๆ

๑ พิณพาทพร้อมแกมปี สวนไล
 หนั้วหนั้วชมแพ่งแก กินแกลุ่ม
 หลิงเห็นดาวไหลเหลื่อมเดือนใส สูญเมฆ
 ไก่ผู้แก้วขันพร้อม ส่งเสียง ๆ

๑ ออระเนกเนื้อเจาย ลาลง
 ฮงฮงไปเฮ้อเฮือง ทุกด้าน
 ดินผงกลวตั้นพลาย หนักเนอง
 ขายขันเมอกวาน ฮุงสาว ๆ

๗๕

๑ ผ่อเห็นเฟื่องเฟื่องผ้าไหลหลัก วาโย พันเยอ
 ชาวนาคองแต่งกรัว กินเซ้า
 กตโตฮ้องเสียงน้น เนองฮุง
 ผู้ทเหง้าอายกว้าง แองคอน ๆ

๑ ฟุงฟุงขันโองราช นางเม็ง
 ออระซอนเสียงอวพายกล่าวแหน แถงถ้อย
 หลานก็เกรงใจแจ่งทวนคดี ถ้อยถ
 ถามท่านเจ้าตัวสร้อยจิงแล้ว จ้อจำ ๆ

แม่ นางง้อมกาคำคองแพ่ง

๑ เมื่อนั้นนางเม็งผู้ใจงาม กลอยกล่าว
 ถือว่าบุญเกดอนน้าวเทียมไกล ฮ่วมสวน ๆ

๑ เขากล่าวเบองปางก่อน บูฮาน
 แควนคัควรช่างเฮา ฟุงเถ้า
 นั้บทั้งบริวารพร้อมไถเพื่อ พอหม่น
 กำแจกเก้าก้อฮ้อย กล่าวหลาย ๆ

๑ ฮันฮันพร้อมฟุงหมู่ ทาสี
 สามพันปลายเปี้ยวแลว สาวใช้
 งัวควายแท้ทอระพี พอหม่น
 ปุ่นแต่งให้มันพร้อม กูเผื่อ ๆ

๗๖

๑ บัดนี้ล้าลาวเก่า บูฮาน
 เครื่องเครื่องเสียงควางพายกล่าวเม็ง นางท้าว
 บัดนี้หลานกียินแคลนไฮเงินกำ แสนส่ง
 ให้ออกเจ้าหม่นม้าวใจแจ่ง ช่วยคุณ ๆ

● ท่อว่าคิดต่อเจ้าจอมมิ่ง นางเมือง กิดาย
 หลานก็อาครุเฮวฮีบเต็น ตูเต้า
 อันหนึ่งย็นเคองแทบตตาท ตายจาก
 กางเพ็งเจ้าใจแจ็ง ออกตน พัดายฯ

● ถ้าปากแททุกสิ่ง แสนทวี่
 คำก้งวลฮอดดลอง เถิงท้าว
 เมอนัน ดวงศรีแก้วนางเม็ง กลอยเกล้า
 ฮัว เจ้าหม่นม้าวสมฮ้อน ไซ้ประมาณฯ

● อันเป็นแต่เขาข้าวเบ้องปางก่อน เซ็งมา
 คลองบูชาณจอความ ทูลท้าว
 บ่กว่า เกงญาเจ้าจอมเมือง น้องนาถ หนีแล้ว
 ทุกท่วยด้าวเฮฮู แต่บูชาณฯ

● สุก้อย คีนคอบไท้หลานราช นัคคา ก่อนเถ็น
 เขาก็ประนมมือเลยเล็กลา สถานกว้าง
 คอนคอนข่วมนาหลวง แสนง่อน
 ช้างเร่งม้าไปพร้อม พ่องสวนฯ

● แมงหนึ่งเถิงท่อนท้าวทันทิ นาคอง
 ทังมวลเมื่อฮอดโฮง ทูลท้าว
 ตูก็องความตันทกลวง แหนฮาง
 บ้าทานนาวคำเกลยง กลาวงามฯ

● ม่างม่างหน้าพระบาท บาไท
 บุญคามคิดฮุงนาง ยินหม้อม
 เม็งก็ ไช้กำแจ็งโดยคดี เดิมคำ
 คำแจกพร้อมพอดอ แต่งหลายฯ

● ตรัสว่าไว้อยู่คู่ ไถเพื่อ
 สามพันปลายหมู่แล้ว เลยพร้อม
 นูเนื้อเนอนางจอม เทียมลูก
 กระสันโสภหม้อมยนิใบ บ่สะเบยฯ

● ดูที่ ฝิปลูกบ้องให้ฮวม เเฮอนเดี่ยว
 บุญเคยยงสูสม มี่บ่าง
 เมอนัน โนมพรารวสร้อยศรีเฉลียว ภูวนาถ
 ละนิกพ้อเห็นชน ชั่วตางฯ

● ลือชาติชนเจียมแต่ ประถมมา
 เมอนันบุญยวยศยงทาง ไทยออง
 เเฮนแนวนามเชอกษัตรา ตนพ้อจ้งแล้ว
 บ่ไซ้ชาวชาติข้าสั้งนั้น บ่มี่ฯ

● เถิงเมื่อ บานพ้อแท้เทิงทวี่ ญิงชาย
 ทุกคนหนีหลีกเวร รือได้ฯ

● เยียวว่าหลานกำพราให้ท่าน กรุณา กิดาย
 คนจ้งไฮ้อความ ม็กได้
 ยาว่า เม็งดาแข่งชายกัน กินคำ
 กวนทีได้ โดยเถ้า ลินประมาณฯ

● เพิงอย่าไซ้สมสู เสียดดี
 เฮาค้อย เพียรเทนานหากจ๊กเห็น เมอหน้า
 ดูที่ เทพาคุ่มคุณแนน ชูส้ง
 ฮาค้อย ไหว้พ้ผู้นงหน้า หากจ๊กขวางฯ

● ฟังย็นคนคินฟ้าลมลวง ดั่งตาย พุนเขอ
 สองค้อยเทียวไปมาสูกัน การชู้
 พอเมอสุรย์สายเศร่าฉายา ยามคำ
 เจองก็ คัดฮุงผู้ธรรม์ตัน ลูกเม็งฯ

● **ประดับตำข้าถ้อดาบ** ดาวตาม
บาทก็เกรงใจไปสู่ นาง เดินคั้น
 แม้งหนึ่งถึงสถานกว้างคองงาม แสงจอด
 คอนกั้เขาเง้ซันทางน้อย ล่วงคอง ฯ

● **ขันฮอดห้องหอรราช** ปรารภทอง
สี่สาผลแจ่มนาง นงหน้า
 คอนกั้ประนมมือน้อมโดยคอง ท้าวส่ง
ง่อมม้วนผูนงหน้า หมั้นกระสัน ฯ

● **คั่นคั่นคั่นคั่นคั่น** สันทนา
คี่แก้วนเวียนลับเหลี่ยมเสม สูญเศร้า
แองคองแล้วเลยลา ลงคอบ
ผู้แห่งเหง้าบาท้าว ที่เชิง ฯ

ท้าวฮุ่งลักเข้าหานางง่อม

● **แล้วลอบเข้าปลอมหมู่** ทาสา
เกรงมโนหุมฮุ่งเฮียน เดินคั้น
หลังเห็นนั้การห้องหอสูง เทิงแท่น
เถิงทชนเวียงน้อย ฮีบคอง ฯ

● **ขันแห่งห้องทางง่า** เมื่อชาน
สาผลผายส่งความ สาวใช้
อามกานย้ายคิงคว นำฮีบ
ขันสู่ไท่ทองล้าน นังเฮียง ฯ

● **ท้าวถีบถ้อยทักพิ** เพิ่งเสียง
ยานเซียงเกรอแต่เขา คองเต้า
กายอวนพุนคองเอียง ใจเปล่า
จิตอยู่ฮังแสมเจ้า จ้มเฮียม ฯ

รวม

● **ก็ท้อมัวเง้งวันพิชเสบ** แสนที่
ฮอยว่าเจียมของหลังแต่ฮา แสงสร้าง
เทพีพร้อมนำคุณ ชูช้อย
แต่นันง่อมม้วนผู้ธรรมอ้าง กล่าวเสงี่ยม ฯ

● **เขากล่าวเฮืองปางก่อน** ลือมา
คองบุฮานผ่ายเฮียม จำไว้
มาดาแก้วเทียมตน เลียงใหญ่
ฮุงคำไหว้เทียมไท่ ฮ้าเฮียน ฯ

● **ขอไฟไว้อวนอ่อน** ปรานีก่อนเถิน
จักค้อยปุนดาสมแต่งเทียน ทูลน่อง
เมอนันเจองจาชู้ชวอน วานพิ
เจียมจากห้องคิงฮ้อน เฮงไฟ ฯ

● **ให้ว่าโพยพยาธิฮ้อนหายที่** โรคา
ทนทวงกระสันโสกดา แดคั้น ฯ

● **น่องก็ลับคั่นตั้นหุฮุง** หารัทัย
ขวัญอวนออนอ่อนเฮียน เฮียงข้า
มือทวยสร้อยสี่ไว ชมพ่าง
ง่อมม้วนคึดชู้ซันคินงหน้า จิงจา ฯ

● **อันส่วนเบื่องนั้พิ** ภายตน
เยียวท้อเป็นสาธารณทานลือ เฮืองเฮอง
เป็นคังคุษสารข้างไคตน ดักช้อนได้ร้อ
นางกล่าวลือยแถลงเบื่อง เปล่งกลอง ฯ

รวม

◎ ไผ่หอนบ้านแม่น้ำให้ขาด เงินวัง
 อันหนึ่งทินกรเฮืองเฮ้อแสง ไส้แจ่ง
 ไผ่ปองไค้ดูฮุน ฮอยยาก
 ง่อมกล่าวเกลยงกลอนช้อย ชอบธรรม ฯ

◎ แต้นนท้าวฮุงฮูฮับพากย์ พลอยจา
 ปูนคำควรกล่าวนาง ในห้อง
 ยามเมื่อพระจันทร์แจ่งดารา เฮืองฮอด
 ดวงดอกไม้บานช้อย กลิ่นกระจวน ฯ

◎ ภูมเรศเสี้ยวแสวงดุง ชมฮต
 สาวสมอวนบ่าวบา รือห้าม
 แต้นนงนาถท้าวทั้งนาง ขนแทน
 ง่อมลวดกำกระสันฮอน เล่าอายุ ฯ

◎ เจ้ากอดอ้อมเอาพี เชยชม
 พรายพรายเฮืองส่องไฟ โคมแก้ว
 จอมผลแก้วโสภา เฮียงพ่าง
 ฮักเฮงข้อมมนอน บ่ว่าง ฯ

◎ ม่างม่างนิ้วเจ้าฮุง เชยชม
 มือทวยฮัดโฮบนาง เผื่อผัน
 สองสงวนกลวกลมกลัน กินกลัน
 หน้าต่อหน้าชมสบัน กล่อมบรรพ์ ฯ

◎ หนักหนักกลิ่นนอนแนบ นางมอญ
 พอยามคราวชวดี้ ดาวซ่าย
 ความมะรุกฮ้องคอนคอน ขอนฮุง
 เจายายกังก้อม สั่งนาง ฯ

◎ ท้าวพรากชูเดินดุง เมื่อเมือง
 ทางยาวยานฮับเฮว ฮันม้า
 แมงหนึ่งวันเฮืองพันภูพาน เพิ่งโลก
 เจ้ากชนสู่อ๋อช่อฟ้าฮมฮอน เฮงกระหาษา ฯ

◎ ยินโสภะเพียงคอกู้ กินแสลง
 คนิงเขียงเคเรือฮุงนาง ยินหม้อม
 คิคเมือสองแพงอ้อมในเพลา ลับแลบ
 มือสอดอ้อมเอาผัน บ่ว่าง ฯ

◎ สุดที่ลูปลูปแล้วแล้วลูป ในตัก ๑๖
 ดักแก้ววานฮวานวันเฮือพะโยม ยังฟ้า
 แมงหนึ่งวันคลากล้อยคราวเย็น ดูฮอน
 ประดับหมู่ฮัดอเกรอง ยายยัง ฯ

◎ หมักหม้อมหน้าท้าวฮุง สวดแคง
 พานคำผายย่างปูน ไปบ้อง
 เขาก็ปองแปลงบ้องหัวกลาง ตั้งก่อน
 คอนบ่าวให้ดาพร้อม แต่งพล ฯ

◎ ประดับหมู่เมียนเมืองฮอน ทันสูง
 พลายขวาเขาใส่กลด กางอ้อม
 หางยุงเหลอมแพนคำ ดูอาจ
 ช้างเฮงม้ามวลพร้อม แกว่งประก้อ ฯ

◎ ชาดชาดช้างอ้ายคว่าง ชัดแทง
 เสียงอ้อพลายพ่ายหนี หลบตั้ง
 แปลงไปตั้งไปมา พัดพอก
 เจายยงเซาช้าง ผ่อกอง ฯ

๒๒๖
 ● บนนอกให้เมียนหมู่ หลบเมื่อก่อนเถิน
 แพนทองเฮียงโฮงหลวงเลียบยาม เป็นถ้อง
 นูเนอเนอบาไท ท้าวฮุ่ง
 เมียนครองเข้าเมือห้อง อยู่วอน ๑

๒๒๗
 ● กิดฮุ่งฮู่ใจป่า สวงจิต
 มีกว่าเวรจำจรจากเฮียม เฮฮ้าง
 ดักแกลมอนต่องสวนทอง หน้าต่าง
 พนโลกกว้างม้วมด อนุชการ ๑

● ผอเห็นพร่างพร่างเหลื่อมสุรย์ส่อง ไสแสง
 บาคราณอนเทียงคิน คักไค้
 แม็งหนึ่งวันแข็งขันเทิงภู แข็งโลก
 ท้าวถ้ายฟ้าสรงน้ำ กาดแครง ๑

● พังยินโชนโคกฮ้องฮิมไซ่ กินไซ่ พันเยอ
 บาศรีเสด็จออกโฮง คนเฝ้า
 เจองกิจงใจแก้วโถมงาม ง้อมม้วน
 ผู้ทเหง้ากระหายฮ้อน คุ้ไฟ ๑

● เชองควนห่างตกแต่ง พางาย
 บาไทเหวยเสพงาย เลยแล้ว
 ยินคายค้อยในทวง บ่ปาก
 แป้ ปั้นหน้าเหลียวให้ ฮุ่งนาง ๑

● อดอยู่เยอนลำบาก โสยแสง
 ตาวันเฮียงเฮอพะโยม ยังฟ้า
 พอแลงขนพานคำ ช้างถ้าว
 ผุงหมู่เข้าเก่าแก้วเติมเจ้า ล่วงไป ๑

● ยินอ่าวชู้ลำบาก เฮสน
 มัวอาลัยเดือดแด ใจสท้อน
 พังยินตาเวาฮ้องเทิงภู ว้อนวอนพันเยอ
 แดดแฮงฮ้อนดังก้อง ส่งเสียง ๑

● หลังเห็นผนางหว้าบานงาม ทร้อยควี่
 พะยอมยอดยอยเป็นถ้อง แก่ไพร ๑

● เฮียงเฮอพร้อมทุกที ในดง
 พระพายไกวกลั่นหอม โสยเฮ้า
 หลังเห็นบงชางเฮยฮกแฮน ซอดได้
 เจองฮุ่งเข้าเมือกวาน จอดพลาย ๑

● คอนกล่าวถ้อยเถิงท่าน อามกาน
 บาเจองผายสู่สาว ในห้อง
 โนมคราญหน้าปุ่นเดียว กุมกอด
 สองพิน้องนางไท่ แทบทวง ๑

● มือสอดอุ้มเอาอุ่น เซยชม
 อามกานขวงย่นแครง ทังแย้ม
 ประนมมือไหว้บาศรี สนองพากย์
 แก้มกายแก้มกินพร้อม พร้าตี ๑

● สองปากบ่อนแล้วเปลี่ยน ไปมา
 แองคอนเลยกล่าวความ แควนค้อย
 เต็นน เกงญาเจ้านอนใน สถานมาศ
 ข้อยแกวนชนลุดมาน ลงหนี่ ๑

● ภูวนาถไท่ท้าวฮุ่ง เฮียงนาง
 ออระแคงคือคูอินทร์ ลงแต้ม
 มือสวานอ้อมแเอาบาง บายแนบ
 หน้าต่อหน้ามือไต้ แท่งทอง ๑

- เสาอย่าชำตักแต่ง เสาพลับ
 เขาก็ปูนเป็องประดับแต่งการ เลยแล้ว
- ประดับเครื่องพร้อมเลยแต่ง มะขามหลวง
 สมสมนั้นชูกาย พลอยเต้า
 เคาดีพร้อมทุกดวง ปุสาด
 สาวถ่าวเก๊าหัวหอม ชนบาน ฯ
- ประดับเครื่องพร้อมเฮือง อาสนากอง
 กางพีดานมานกาง เป็นห้อง
 ชั้นเขตังชาวสอง เฮียงราช
 ชั้นแขกตังพลูสร้อย ใส่สลาฯ
- ประดับดอกไม้เฮียงอาจ เป็นถัน
 ดวงมาลาข้อมกอง เกมก้าน
 เขาก็เทียบทั้นน้อยนางอินทร์ เต้าช่วง
 ดูหลากย่องหลายฮ้าน เฮือคำฯ
- บักบ่วงแก้วเกมป็น หัวแหวน
 ลำลำบายบวยทองแต่งแยง เกยเกล้า
 มาลาสร้อยแสนดวง ประดับเกษ
 ผิวบ่สร้างามถัน ลินเขยน ฯ
- แคงเทศข้อนคบเครื่อง สุนเพ็ง
 สั่งวาลัยเวียนใส่กระจอน แถวถอย ฯ
- กาก่องเนอสาวเทศ นางเม็ง
 มือบายแหวนใส่มือ ควรรนัว

- ประดับตำเชอนองหมาก พันถัน
 เมืองเมืองจอนใส่หู เฮืองม้าว
 นางย่องหลายถัน โนมต่าง
 หุมฮุงกาบาท้าว ที่ควรร ฯ
- เมื่อนั้นฮ้อมอย่างขึ้นเมื่อแทน ธรรม์ขวาง
 ผ่อเห็นฮวานฮวานวันถันลง ถับไม้
 แมงหนึ่งวันใส่พันภขวาง แจงสว่าง
 สาวถ่าวย่องเป็นถอง หมนถันฯ
- หลังเห็นดาวตกเหลื่อมแฝงฝ้าย บัระพา
 กอนกอนเป็นคังหนาว จักไซ้
 เทื่อนี้ บุปผาเผียนปลงเลียน ลานดอก
 สาวบ่าวฝุงชมฟ้า ไกรเห็น ฯ
- สองขอกเทยนเสียงปี พมแคน
 สมสมนั้นชูกาย หุมพร้อม
 เขาจึงเชิญใยเจ้าแสนทอง ซ้อยซัง
 น่องแผ่นผู้ก้อม ฝ้ายเพียง ฯ
- ประดับดอกไม้สะมั่ง มะลิวรรณ
 เฮียงฮาวเต็มช่วงหลวง หลายฮ้อย
 จวงจันทั้นแก้วดวงหอม ซ้อนกิง กิม
 สาวแต่งได้โดยฮ้อย ฝากฝืน ฯ
- พะลิ่งพัวฮังเฮอ ฮางชาย กิม
 หอมเหลือหลายทัวเมือง โฮยเฮ้า
 บานหลายพัวพวงเครือ งวงส้ม กิม
 สาวพราพร้อมมวดเข้า ชูวัน ฯ

● ชะพุ่มพร้อมต้นตำ ต้นจำ ก็มี
 เอ็งชัยเขี้ยวแข่งนัล นางยิ้ม
 ตำควนควดวงหอม ลันท์ ก็มี
 ยามเมื่อลมแกว่งเป็องไกวค้อม กลิ่นหอมฯ

● วันคาค้อมค้อมคว ควงบาง ก็มี
 กาพะยอมเฮืองเฮือกอ แกรมสร้อย
 นางมายเป็องกรโก ไกวแกว่ง
 ลูเพ็ยมผู้แพ่งช้อย มิ่งมรณ์ ฯ

● เป็นดอกไม้บ้านแบ่ง สามี
 ลมออนพัดกิ่งนั้น สุรสร้อย
 จำปีพร้อมจำปา หอมอ่อน ก็มี
 ดวงยังย้อยย้าแย้ สะดอင့်ดิ่ง ฯ

● ทั้งดอกด้ายแดงอ่อน เหลือหลายก็มี
 กาสะทิงทั้งดอกกลม แกรมพัว
 อันหนึ่ง ชุมพุ่มเฟื่อเพื่อนาง ในราช
 เกลากลิ่นกลวสุนเออ ฮ้วงโฮย ฯ

● พวงพุ่มพร้อมดวงดาต เหลือหลาย
 ลมโบยพัดกิ่งบัว แปนกัน
 พรายพรายเหลืออมกองคำ บักป็น
 ประดับชูด้านดาแล้ว กล่าวนาง ฯ

● หอมกลิ่นคู่ฮ้วง สวมจันทร์
 สาวก็ แหนความเชิญให้ลม ลงพร้อม
 ฝักฝั้นสุนเข้าถอนาง กุ่มปี
 เนอดเนอดเป็องคังค้อม สันสาย ฯ

● ชว่าชว่าก้องทุกที่ มะฮามขวาง
 ชมสมชาวเชียงเครือกล่าวหัว หุมย่อง
 นางโยสร้อยเสียงหวาน ขับช่วง
 เขาก็ พมปีพร้อมหลายก้อง กล่อมเสียง ฯ

● เมื่อนั้นค่าวค่าวหน้าลมล่อง เลยจา
 เฮียงคำควรกล่าวสาว แหนถ้อย
 คุเครื่องเกงญาพร้อมทั้งมวล มีมาก
 นื่องแผ่นเจ้าคำช้อย แต่งตาม ฯ

● เออยมุงฮู่ฮักยี่ พลอยจา
 ปุนค่างามกล่าวเถิง แกรมถ้อย
 ตุกี่ปุนดาพร้อมทั้งมวล มีคู่
 ประดับเครื่องฮ้อยเฮียงฟ้า ฮอบฮาว ฯ

● ชะพุดงเต็มขวาง ธรรม์ขวาง
 นางพราวศรีมิ่งเมือง เป็นต้น
 ท่อจักขอทางได้โดยใจ ลุลาภ
 ประดับดอกไม้เลียนต้น ฮื่อเฮือง ฯ

● ขอเหนียวเจ้าล้านกาบ คำหาว
 เฮืองเฮืองวันส่องงาม เงามชาย
 เทิงพระยาเจ้าสวนตาล ผงบัว
 เชิญท่านท้าวลงหลั่น ช่วงเพียง ฯ

● เมื่อนั้นลมค่าวม้าเฮวฮีบ เมื่อบน
 เฮียงคดกลอนกล่าวนาง นางหน้า
 กับทัง ศรีผลเจ้าสวนตาล ล้านมาศ
 เป็นลูกเหง้าแดนฟ้า ผ่านเมือง ฯ

- ยังมีผู้ก่อกำเริบเสวยราช เชียงเครือ
เนื่องคำควรสั่งบา แลมถ้อย
ขอแก้เหนือหัวพร้อมทั้งสอง ลงม้วน
ประดับเครื่องถวนแครงช้อย ชอบธรรมฯ
- ทะล่วนพร้อมหลายหมู่ มาลา
ออระนั้นนับเครื่องดี โดยฮ้อย
สีไวหน้าสาวสนม โนมสะอาด
หม่อมเจ้าแพงช้อย อยู่องฯ
- เขาวะยอดเจ้าล้านกาบ คำหา
คอนคอนใจจดจิง จงอ้าง
เลยเล่าไหว้แดนหลวง แล้วสั่ง
ประดับหมู่ข้างสารต้น เครื่องคำ ฯ
- ยั้งยั้งมาเหลื่อมแค้น อานคำ
ลำลำประดับแสงกัน กวนย่อง
ฮองฮองเนอชาวนน คิวคาด
หลังดำป้องแขนส้วย ตั้งเหล่าฯ
- พิณพาทพร้อมเสียงปี นันเนื่อง
สองคราญเจียรระจากลง ลาฟ้า
เมืองเมืองข้างพังพลาย ย้อย่าง
ชว่าชว่าข้าหลายล้าน ลูกฟ้า
- พร่างพร่างพร้อมถึงที่ นครขวาง
ครีเอียงป่าจันท์ จวงคู่
แต่นั้น นำทางเท่าเชียงเครือ ก้อมฮอด
ฮันฮันพร้อมชาวฟ้า อยู่มวลาฯ

- เมียนจอดข้างปลงเครื่อง แพนหาง
ควาญควาญนั้นทั่วใน มะฮามกว้าง
ชาวบนกาควงกลาง เมียนหมู่
ผู้ท้อสองท้าว ลูกแดนฯ
- ประดับอยู่ย่องแถวดี ถิ่นงาม
แจนแจนเสียงล้ามเมือง แหนถ้อย
มันก็ กลอยความต้านสามศรี เสียงม้วน
เทอน เจ้าตัวสร้อยลาฟ้า ฮอดเฮา
- ทะล่วนพร้อมฝูงหมู่ ชาวแดน
ดีแก้ลมเกาพัดกิ่งจวง ดั่งหาว
หลังเห็นห้องมาลา เลียนกิ่ง
ตนท่านเจ้าหมื่นม้าวพระยาที่ สวนดาดา
- ถามข่าวยอดมิ่งทันเสวยราช เชียงเครือแค่นอ
สมภารชูช้อยมา เห็นหน้า
งามตวยเนอกายเพียง เจ้าแผ่น
แข็งฮอดล้าดวงฟ้า สู่ไถนฯ ลว)
- ดวงแก่นแก้วกำเนิด ไนมมนุษย์
พรายพรายใสส่องงาม ทั้งกาย
ชอว่าพระแซ่สุดแจ้งภูสูง เข้มแข็ง
สุรย์ลวงผ่ายผายมา ลวงมาฯ
- มัดแมงเข้าเขาขอบ ลับแสง
โสกาพรายแพ่งแสง ไสแจ่ง
โกชนาแล้งภุมมะงา อ้อมง่า
สองอยู่ฮ้างฮามแล้ง ต่างแสงฯ

ຂໍໂທດຫຼາຍໆ

ປຶ້ມຫົວດັ່ງກ່າວ ຍັງບໍ່ສາມາດນຳ
ມາເຜີຍແຜ່ໄດ້ ເນື່ອງຈາກຍັງບໍ່
ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດໃຫ້ເຜີຍແຜ່
ໄດ້ຢ່າງເປັນທາງການເທື່ອ...

ດ້ວຍຄວາມຮັກແພງ